

[Undervisningsministeren.]

fjerne de værste urostiftere fra klasserne. Jeg er enig med det ærede medlem i, at man bør holde de unge fri af den disciplin-krise, som ganske utvivlsomt er rådende for tiden, og jeg skal sørge for, at det ærede medlems synspunkter kommer videre ud.

På den anden side må man vel sige, at det er bedre, at de oplever vanskeligheder i den tid, da de, om jeg så må sige, er under uddannelse, og derved måske lærer, hvordan de skal bære sig ad i en vanskelig situation, fremfor at de skal stå magtesløse i disciplinær henseende, når de først er blevet lærere. Det kan godt være, at det i nogle tilfælde er allerbedst, at de gør deres egne erfaringer og drager deres slutninger derudfra. Men vanskeligt er det for nogle af de unge — det er ganske givet. Også jeg har talt med unge seminarister, som har fortalt om, hvad de har været udsat for i sådan en klasse, og vi ved også, at de unge lærere, der har vanskeligheder, ikke altid understøttes — det er måske snarere sådan, at tiden i nogen grad modarbejder dem og yderligere vanskeliggør deres arbejde. Men derom skal jeg ikke tale nærmere ved denne lejlighed.

Jeg skal slutte med at takke de ærede ordførere for deres modtagelse af lovforslaget.

H. P. Johansen: Jeg vil gerne takke ministeren for den forståelse, ministeren gav udtryk for overfor tanken om at fritage seminarieelever, der er vikarer, for særlig vanskeligt vikararbejde. Jeg går ud fra, at hvor der er vilje, finder man vel også nok en vej frem. Jeg kan godt sige, at jeg er noget ængstelig ved at lade seminarieeleverne opleve altfor store skuffelser ved dette deres første arbejde.

Den ærede ordfører for det konservative folkeparti (Bonnichsen) pegede på de vanskeligheder, der var ved at skåne eleverne i så henseende, når de kommer ud som vikarer. Det nævnte jeg også; jeg er heller ikke blind for, at der ydes disse unge vikarer både støtte og forståelse, når de kommer ud og skal overtage arbejdet i skolerne. Men jeg har alligevel efter læsningen af de afhandlinger, som skrives derom, fået det indtryk, at hjælpen undertiden er lidt mangelfuld, og jeg mener, det må kunne lade sig gøre for en kortere tid f. eks. at

fjerne, jeg ved ikke, om jeg tør bruge udtrykket urostifterne fra vikarens klasse — det drejer sig jo i reglen kun om en 2—3 stykker — og anbringe dem i en anden klasse til gavn, ikke blot for den unge vikar, men i virkeligheden til gavn for alle parter ved skolen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredie næstformand (Axel Christensen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Med skrivelse af dags dato oversender folketingets formand:

Forslag til lov om opførelse af sindssygehospitalet i Aalborg og Glostrup og om opførelse af plejehjem for sindssyge i Ballerup-Maaløv kommune og i Viborg samt om ændring af lov nr. 205 af 4. juni 1947 om opførelse af et nyt sindssygehospital i Brønderslev m. v.,

hvilket lovforslag er vedtaget af folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Landstingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 20. marts, kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.

2) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om landvinning.

3) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

4) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov nr. 168 af 31. marts 1949 om oprettelse af et statsseminarium i København.